

Chybí městu sportovní výkladní skříň?

Je sport podporován v Bohumíně dost nebo málo? Tahle otázka je přetřásána velice často. Zástupci většiny sportovních subjektů a klubů by si asi dokázali představit ještě výraznější podporu ze strany radnice, odpůrci by však zase přesně opačným způsobem příliv financí do sportu přiškrtli. Jak lze tedy na úvodní otázku odpovědět?

Město se ke sportu nestaví zády, ba naopak. Přesněji řečeno, povyšuje sport masový a hlavně aktivní pohyb dětí nad vše ostatní. Přípěvky, každoročně směřující do oddílů a klubů, nejsou malé, přesto ani zdaleka nepokrývají komplexní činnost subjektů, často ani zcela nefinancují mládež. A ani to není cílem. Město je partner, ne živitel, a tak by to mělo i nadále zůstat.

Bohužel přítomnost potenciálně významných strategických partnerů na území města ještě neznamena, že by v Bohumíně vznikl ekonomicky silný klub, který by díky svým sportovním výsledkům plnil pravidelně stránky novin, nebo snad dokonce lákal

z přenosům televizi. Že to není důležité?

Ruku na srdce, řada lidí v republice právě podle zájmu médií soudí, jak se města ke sportu chovají. Basketbal proslavil Nový Jičín, házená zase Zubří i Karvinou, díky futsalu se ví i o sportování v Jistebníku, volejbalistky dělaly reklamu Frenštátu.

Se sportem přicházím neustále do styku také díky své profesi. Velice často a i dost obtížně mimo území města vyvracím názory, že v Bohumíně radnice zřejmě na sportovce moc nemyslí, když se o žádném jednotlivci nebo klubu z našeho města obecně neví.

Vím, že mi teď mohou spílat zástupci vzpírání nebo kulečnicku, kteří patří k absolutní špičce a můžeme před jejich uměním jen smeknout. Ale i oni si musejí přiznat, že se nejedná o odvětví, která jsou schopna mediálně prodat své partnery, nebo by snad lákala do ochozů houfy fandů. Soutěže v kulečnicku se hrají v komorním prostředí, vzpěračská liga mužů čítá tři kola...

Od roku 1995, kdy se ze druhé celostátní ligy odhlásil místní fotbalový klub, se toho už o bohumínském sportu za hranicemi města zas až tolik neví. Je to asi škoda, protože sportoviště se stále zvelebují, což lze jasně dokázat. V následujícím výčtu pak zcela úmyslně opomímám aquacentrum, neboť spíše než o sportoviště jde o volnočasový areál.

Atleti však mohou využívat ovál u ZŠ na ulici Čs. armády,

zimní stadion se dočkal přístavby šaten, v plánu je i vylepšování fotbalového areálu za parkem a konkrétní kontury doznává i stavba sportovní haly, jejíž absence zase omezuje v kvalitnější přípravě vyznavače sálových sportů.

Který ze sportovních subjektů pochopil, že doba padání financí do klína z nebe už skončila, ten i díky městu nestradá. A pokud se povede dobudovat zmíněné areály, pak třeba přijde na řadu i debata o tom, zda některý sport bude »výkladní skříň« města. Rozhodování by bylo určitě složité a pro někoho bolestné, přesto by si jednou v budoucnu město svůj sportující reklamní štít určitě zasloužilo. Zatím však čas nedozrál.

Igor BRUZL,
předseda komise sportu
a člen rady města
zvolený za ČSSD

politika